

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 czerwca 2022 r.

Poz. 1383

USTAWA

z dnia 8 czerwca 2022 r.

o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelu Ukrainy, rozumie się przez to także nieposiadającego obywatelstwa ukraińskiego małżonka obywatela Ukrainy, o ile przybył on na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa i nie jest obywatelem polskim ani obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”

b) w ust. 3 w pkt 10 po wyrazach „produktów leczniczych” dodaje się wyrazy „i wyrobów medycznych”;

2) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy wjazd obywatela Ukrainy, o którym mowa w art. 1 ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie został zarejestrowany przez komendanta placówki Straży Granicznej podczas kontroli granicznej lub nastąpił przez granicę, na której nie jest prowadzona kontrola graniczna osób przekraczających tę granicę, Komendant Główny Straży Granicznej rejestruje pobyt obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na jego wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1.”;

3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Komendant Główny Straży Granicznej pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 27 dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz. Urz. UE L 212 z 07.08.2001, str. 12), ustanowionego do celów wymiany z właściwymi organami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących osób korzystających z ochrony czasowej w rozumieniu art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Pełniąc funkcję, o której mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej w szczególności:

1) jest właściwy do przekazywania organom innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 2 ust. 1, korzystających z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów niniejszej ustawy;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii oraz ustawę z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 682, 683, 684, 830, 930, 1002 i 1087.

- 2) współdziała z Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców przy uzyskiwaniu od organów innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o osobach korzystających z ochrony czasowej w tych państwach.”;
- 4) w art. 4:
- a) w ust. 4 pkt 20 otrzymuje brzmienie:
- „20) oświadczenie o byciu:
- a) małżonkiem obywatela Ukrainy określonym w art. 1 ust. 2,
- b) członkiem najbliższej rodziny obywatela Ukrainy, który posiada Kartę Polaka, określonym w art. 2 ust. 2,
- c) dzieckiem urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez matkę, która jest osobą określoną w art. 2 ust. 1;”;
- b) po ust. 17 dodaje się ust. 17a–17j w brzmieniu:
- „17a. Status, o którym mowa w art. 8 pkt 24a lit. d ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, zwany dalej „statusem UKR”, jest automatycznie zmieniany na status, o którym mowa w art. 8 pkt 24a lit. c tej ustawy, po przekazaniu przez Komendanta Głównego Straży Granicznej z rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3, informacji o wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 11 ust. 2, lub o posiadaniu przez obywatela Ukrainy dokumentu, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 1, albo o złożeniu lub zamiarze złożenia wniosku, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 2.
- 17b. W przypadku automatycznej zmiany statusu, o której mowa w ust. 17a, jeżeli osoba, której nadano numer PESEL, potwierdzi, że jej pobyt poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej nie trwał dłużej niż okres, o którym mowa w art. 11 ust. 2, status UKR może zostać przywrócony w trybie art. 11 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności.
- 17c. W przypadku wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 11 ust. 2, w ramach granic wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej z państwami strefy Schengen, status UKR może zostać zmieniony na podstawie oświadczenia o wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres, o którym mowa w art. 11 ust. 2, złożonego przez osobę, której nadano ten status, lub osobę ją reprezentującą.
- 17d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 17c, zawiera imię, nazwisko, numer PESEL osoby, która posiada status UKR, oraz wskazanie kraju wyjazdu, rodzaj wyjazdu, deklarowaną datę tego wyjazdu oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 4 pkt 21. Kraj wyjazdu i data wyjazdu rejestrowane są w rejestrze PESEL jako wyjazd na pobyt stały lub czasowy na okres powyżej 6 miesięcy.
- 17e. Przepis ust. 17c stosuje się odpowiednio do wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez granice zewnętrzne strefy Schengen. W takim przypadku Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia możliwość weryfikacji daty wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- 17f. Osobom, którym zmieniono status UKR, w wyniku czynności, o których mowa w ust. 17a lub 17e, na inny, status ten może zostać ponownie nadany w wyniku przybycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa. Opuszczenie terytorium Ukrainy musi zostać udokumentowane lub zarejestrowane w rejestrze, o którym mowa w art. 3 ust. 3.
- 17g. W przypadku, o którym mowa w ust. 17f, jeżeli ponowny wyjazd nastąpił przez granice Rzeczypospolitej Polskiej będące zewnętrznymi granicami strefy Schengen, ponowne nadanie statusu UKR następuje automatycznie w wyniku przekazania informacji z rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3, wraz ze wskazaniem daty wyjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- 17h. W przypadku, o którym mowa w ust. 17f, status UKR może zostać ponownie nadany również w wyniku ponownego złożenia wniosku o nadanie numeru PESEL, o którym mowa w art. 4 ust. 1. Od wnioskodawcy nie pobiera się odcisków palców, chyba że nie pobrano ich przy nadaniu numeru PESEL.
- 17i. Rejestracji danych, o której mowa w ust. 17b, 17c, 17e i 17f, dokonuje dowolny organ wykonawczy gminy. Organem rejestrującym dane na podstawie ust. 17a i 17g, o którym mowa w art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, jest Komendant Główny Straży Granicznej.
- 17j. Informacja, o której mowa w ust. 17c, przekazywana jest do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3.”;
- c) w ust. 18 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 17c.”;
- 5) w art. 6 w ust. 7 w pkt 2 w lit. j dodaje się przecinek i dodaje się lit. k w brzmieniu:
- „k) wojewodom”;

6) w art. 11 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do osób skierowanych do wykonywania pracy lub usług poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przez podmioty prowadzące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

7) w art. 12a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na potrzeby zamieszkania zbiorowego obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, dopuszcza się w okresie do dnia 31 sierpnia 2023 r. tymczasowe wykorzystanie oddanego do użytkowania obiektu budowlanego, w tym również innego niż budynek zamieszkania zbiorowego, który nie spełnia wymagań przepisów techniczno-budowlanych, przeciwpożarowych oraz higieniczno-sanitarnych dla tego budynku, jeżeli przy takim sposobie jego użytkowania występujące w nim warunki zapewniają spełnienie podstawowych wymagań w zakresie:

- 1) nośności i stateczności konstrukcji oraz bezpieczeństwa użytkowania;
- 2) bezpieczeństwa pożarowego;
- 3) higieny, zdrowia i środowiska.”;

8) po art. 12a dodaje się art. 12b w brzmieniu:

„Art. 12b. 1. Przebudowa, remont lub zmiana sposobu użytkowania budynków lub ich części, przeznaczonych docelowo na cele mieszkalne, do których prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane mają jednostki samorządu terytorialnego, związki międzygminne, związki powiatów, związki powiatowo-gminne, stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne lub samorządowe spółki kapitałowe, w których udział jednostek samorządu terytorialnego przekracza 50% kapitału zakładowego lub 50% liczby udziałów albo akcji, rozpoczęte w terminie do dnia 31 lipca 2024 r., nie wymagają spełnienia przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) oraz przepisów techniczno-budowlanych dla tych budynków lub ich części, z wyjątkiem obowiązku zapewnienia spełnienia podstawowych wymagań w zakresie:

- 1) nośności i stateczności konstrukcji oraz bezpieczeństwa użytkowania;
- 2) bezpieczeństwa pożarowego;
- 3) higieny, zdrowia i środowiska.

2. W przypadku prowadzenia przebudowy, remontu lub zmiany sposobu użytkowania, o których mowa w ust. 1, wymagających uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę albo dokonania zgłoszenia na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, inwestor, zamiast uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę albo dokonania zgłoszenia, może, przed rozpoczęciem prowadzenia przebudowy, remontu lub zmiany sposobu użytkowania, poinformować właściwy organ nadzoru budowlanego o:

- 1) rodzaju i zakresie wykonywania przebudowy lub remontu oraz terminie ich rozpoczęcia – w przypadku prowadzenia przebudowy lub remontu,
- 2) dotychczasowym i zamierzonym sposobie użytkowania budynku lub jego części – w przypadku zmiany sposobu użytkowania

– dołączając, w obu przypadkach, dokumentację techniczną, zawierającą rozwiązania mające wpływ na bezpieczeństwo osób sporządzoną przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia budowlane bez ograniczeń, oraz pozwolenie właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków wydane na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami – w przypadku budynków wpisanych do rejestru zabytków, albo pozytywną opinię wojewódzkiego konserwatora zabytków – w przypadku budynków niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków.

3. Decyzję w przedmiocie pozwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, o którym mowa w ust. 2, wydaje się w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku przez wnioskodawcę. Brak wydania decyzji w przedmiocie pozwolenia w terminie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, uznaje się za wydanie pozwolenia.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do opinii, o której mowa w ust. 2.

5. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku przebudowy, remontu lub zmiany sposobu użytkowania, o których mowa w ust. 1, obejmujących elementy konstrukcyjne.

6. W przypadku prowadzenia przebudowy, remontu lub zmiany sposobu użytkowania, o których mowa w ust. 1, których rozpoczęcie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, inwestor jest obowiązany zapewnić objęcie kierownictwa budowy oraz nadzoru nad przebudową, remontem lub zmianą sposobu użytkowania przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w odpowiednich specjalnościach, o których mowa w art. 15a tej ustawy.

7. Przystąpienie do użytkowania budynku lub jego części powstałych w wyniku przebudowy, remontu lub zmiany sposobu użytkowania, o których mowa w ust. 1, wymaga powiadomienia organu nadzoru budowlanego. Do powiadomienia należy dołączyć dokumentację techniczną, o której mowa w ust. 2.”;

9) w art. 13 po ust. 1d dodaje się ust. 1e i 1f w brzmieniu:

„1e. Wniosek o świadczenie pieniężne składa się w terminie miesiąca od ostatniego dnia okresu objętego wnioskiem.

1f. Wniosek o świadczenie pieniężne złożony z uchybieniem terminu, o którym mowa w ust. 1e, pozostawia się bez rozpoznania.”;

10) w art. 22:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– jeżeli podmiot powierzający wykonywanie pracy powiadomi w terminie 14 dni od dnia podjęcia pracy przez obywatela Ukrainy powiatowy urząd pracy właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu o powierzeniu wykonywania pracy temu obywatelowi, a praca jest powierzana w wymiarze czasu pracy nie niższym niż wskazany w powiadomieniu lub liczbie godzin nie mniejszej niż wskazana w powiadomieniu oraz za wynagrodzeniem nie niższym niż ustalone według stawki określonej w powiadomieniu, proporcjonalnie zwiększonym w przypadku podwyższenia wymiaru czasu pracy lub liczby godzin pracy.”;

b) w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–8 w brzmieniu:

„6) miesięczną lub godzinową stawkę wynagrodzenia;

7) wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub w miesiącu;

8) liczbę wszystkich osób wykonujących pracę na podstawie umowy o pracę i na podstawie umów cywilnoprawnych według stanu na dzień 23 lutego 2022 r. oraz na dzień złożenia powiadomienia.”;

c) w ust. 5a w pkt 4 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) Głównemu Urzędowi Statystycznemu”;

d) w ust. 5b w pkt 4 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) Głównemu Urzędowi Statystycznemu”;

11) po art. 22h dodaje się art. 22i w brzmieniu:

„Art. 22i. 1. Minister właściwy do spraw pracy może dofinansować z Funduszu Pracy koszty szkolenia z języka polskiego dla obywateli Ukrainy posiadających:

1) dyplom, o którym mowa w art. 7 ust. 2a pkt 7 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2021 r. poz. 790, z późn. zm.³⁾), z wyłączeniem obowiązku posiadania uwierzytelnień, o których mowa w tym przepisie – na wniosek okręgowej izby lekarskiej, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 1342), zwanej dalej „okręgową izbą lekarską”;

2) dyplom, o którym mowa w art. 35a ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 551, 583 i 830), z wyłączeniem obowiązku posiadania uwierzytelnień, o których mowa w tym przepisie – na wniosek okręgowej izby pielęgniarzek i położnych, o której mowa w art. 2 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarzek i położnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 628), zwanej dalej „okręgową izbą pielęgniarzek i położnych”.

2. Dofinansowanie kosztu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, nie może przekraczać kwoty 3000 zł dla jednej osoby za jedno szkolenie. Obywatel Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, może wziąć udział w maksymalnie trzech szkoleniach.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1559 i 2232 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 830, 974 i 1352.

3. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych składa do ministra właściwego do spraw pracy, raz w miesiącu, wniosek o dofinansowanie kosztów szkolenia, o których mowa w ust. 1, zawierający:

- 1) nazwę i adres instytucji przeprowadzającej szkolenie;
- 2) termin i zakres szkolenia oraz liczbę godzin szkolenia;
- 3) planowaną wysokość kosztów szkolenia;
- 4) planowaną liczbę osób uczestniczących w szkoleniu.

4. W przypadku braku środków finansowych wniosek o dofinansowanie kosztów szkolenia, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się negatywnie.

5. Minister właściwy do spraw pracy po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku podpisuje umowę z okręgową izbą lekarską albo z okręgową izbą pielęgniarek i położnych i przekazuje kwotę na dofinansowanie kosztów szkolenia, o których mowa w ust. 1.

6. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:

- 1) okręgową izbę lekarską albo okręgową izbę pielęgniarek i położnych, z którą zawierana jest umowa;
- 2) numer rachunku bankowego okręgowej izby lekarskiej albo okręgowej izby pielęgniarek i położnych, na który mają być przekazane środki finansowe;
- 3) termin i zakres szkolenia oraz liczbę godzin szkolenia;
- 4) planowaną wysokość kosztów szkolenia;
- 5) planowaną liczbę osób uczestniczących w szkoleniu.

7. Po zakończeniu szkolenia okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych przekazuje do ministra właściwego do spraw pracy sprawozdanie zawierające:

- 1) wykaz osób, które ukończyły szkolenie, obejmujący:
 - a) imię (imiona) i nazwisko (nazwiska),
 - b) datę urodzenia,
 - c) rodzaj dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje,
 - d) serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje,
 - e) numer PESEL – jeżeli został nadany;
- 2) rozliczenie otrzymanych środków na podstawie ostatecznych kosztów szkolenia wraz z określeniem poniesionych wydatków.

8. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych załącza do sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, zaświadczenia o ukończeniu szkolenia osób wykazanych w sprawozdaniu oraz dokumenty potwierdzające poniesienie wydatków w wysokości wynikającej ze sprawozdania.

9. W przypadku gdy ostateczny koszt szkolenia jest niższy niż koszt szkolenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych zwraca nadwyżkę ministrowi właściwemu do spraw pracy.

10. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych zwraca koszt szkolenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy szkolenie się nie odbędzie.

11. W przypadku wykorzystania przyznanego dofinansowania kosztu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania go nienależnie lub w nadmiernej wysokości przepisy art. 169 ust. 1–6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.

12. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw pracy informuje okręgową izbę lekarską albo okręgową izbę pielęgniarek i położnych o przyczynach nieuwzględnienia tego wniosku.”;

- 12) w art. 25b w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) Straży Granicznej.”;

- 13) w art. 26:

- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Koszty obsługi świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wynoszą 1,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę tych świadczeń oraz dofinansowania.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3f w brzmieniu:

„3a. Komendant Główny Straży Granicznej udostępnia Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, ustalającemu prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, oraz, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny, organowi właściwemu w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych ustalającemu prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, informację o okoliczności, o której mowa w art. 11 ust. 2.

3b. Informację, o której mowa w ust. 3a, udostępnia się w drodze teletransmisji danych i obejmuje ona następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko (nazwiska);
- 2) datę urodzenia;
- 3) rodzaj dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje;
- 4) serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje;
- 5) numer PESEL – jeżeli został nadany;
- 6) informację o dacie końcowej okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznawanego za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.

3c. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz organ właściwy w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych mogą wzywać obywatela Ukrainy przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, ubiegającego się lub otrzymującego świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, do osobistego stawiennictwa we wskazanej w wezwaniu jednostce organizacyjnej w terminie 3 dni roboczych, w celu złożenia wyjaśnień niezbędnych do prawidłowego ustalenia i realizacji świadczeń lub tego dofinansowania.

3d. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz organ właściwy w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych pozostawiają bez rozpatrzenia wnioski o ustalenie prawa do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, lub dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jeżeli obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który został wezwany do osobistego stawiennictwa, nie stawił się we wskazanej jednostce organizacyjnej w wyznaczonym terminie.

3e. Wypłata świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, podlega wstrzymaniu, jeżeli otrzymujący te świadczenia lub to dofinansowanie obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który został wezwany do osobistego stawiennictwa, nie stawił się we wskazanej jednostce organizacyjnej w wyznaczonym terminie.

3f. W przypadku gdy obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który został wezwany do osobistego stawiennictwa, stawił się we wskazanej jednostce organizacyjnej po upływie wyznaczonego terminu, świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wypłaca się od miesiąca następującego po miesiącu, w którym obywatel ten stawił się we wskazanej jednostce organizacyjnej, o ile spełnia warunki uprawniające do świadczeń lub dofinansowania.”;

14) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. Wydatki związane z realizacją przez zespoły orzekające o niepełnosprawności, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573 i 1981 oraz z 2022 r. poz. 558), zadań wynikających z tej ustawy na rzecz obywateli Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, są pokrywane ze środków finansowych budżetu państwa.

2. W przypadku osób, o których mowa w ust. 1, właściwość miejscową zespołu orzekającego o niepełnosprawności ustala się według ich miejsca pobytu.”;

15) w art. 28 dodaje się ust. 6–9 w brzmieniu:

„6. W celu zapewnienia opieki nad dzieckiem będącym obywatelem Ukrainy przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, dopuszcza się sprawowanie przez dziennego opiekuna opieki nad tym dzieckiem do czasu rozpoczęcia przez dziecko obowiązku, o którym mowa w art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082 oraz z 2022 r. poz. 655, 1079 i 1116).

7. Podmiot zatrudniający dziennego opiekuna oraz dzienny opiekun prowadzący działalność na własny rachunek mogą uwzględnić, przy przyjmowaniu pod opiekę dziennego opiekuna dziecka, o którym mowa w ust. 6, preferencje dla rodzica zatrudnionego lub wykonującego inną pracę zarobkową.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, rodzic ubiegający się o objęcie dziecka, o którym mowa w ust. 6, opieką przez dziennego opiekuna, przedstawia, w formie oświadczenia lub zaświadczenia, informację odpowiednio o zatrudnieniu lub wykonywaniu innej pracy zarobkowej.

9. Podmiot zatrudniający dziennego opiekuna oraz dzienny opiekun prowadzący działalność na własny rachunek przetwarzają informacje, o których mowa w ust. 8, wyłącznie w związku z przyjmowaniem dziecka pod opiekę dziennego opiekuna.”;

16) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Obywatel polski, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 4, albo obywatel Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który oświadczy, że w dniu 24 lutego 2022 r. spełniał wymogi kwalifikacyjne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. z 2020 r. poz. 2098) do zajmowania stanowisk, na których są zatrudniani pracownicy Centrum Łukasiewicz i instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, może zostać zatrudniony w Centrum Łukasiewicz lub instytucie działającym w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, bez przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w art. 50 ust. 1 tej ustawy.”;

17) po art. 55a dodaje się art. 55b w brzmieniu:

„Art. 55b. 1. W roku szkolnym 2022/2023 dodatkowa nauka języka polskiego, o której mowa w art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, może być prowadzona w grupie międzyszkolnej.

2. W przypadkach uzasadnionych warunkami demograficznymi organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego będącej organem prowadzącym szkołę, w której zorganizowano dodatkową naukę języka polskiego, o której mowa w art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, może kierować do tej szkoły uczniów, o których mowa w art. 165 ust. 7 tej ustawy, uczęszczających do innych szkół prowadzonych przez tę samą jednostkę samorządu terytorialnego w celu korzystania z dodatkowej nauki języka polskiego.

3. Jednostki samorządu terytorialnego prowadzące szkoły mogą zawierać porozumienia w celu kierowania przez organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego uczniów prowadzonej przez siebie szkoły na dodatkową naukę języka polskiego, o której mowa w art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, którą zorganizowano w szkole prowadzonej przez inną jednostkę samorządu terytorialnego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, przepisy art. 39 ust. 2–4a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 56 wyrazy „W roku szkolnym 2021/2022” zastępuje się wyrazami „W latach szkolnych 2021/2022 i 2022/2023”;

19) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. Do dnia 31 sierpnia 2023 r. godziny ponadwymiarowe w wymiarze wyższym niż określony w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela mogą być przydzielone nauczycielowi języka polskiego, za jego zgodą, także w szkole, w której nie utworzono dodatkowego oddziału w celu zapewnienia kształcenia, wychowania i opieki dzieciom i uczniom będącym obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.”;

20) w art. 57 wyrazy „W roku szkolnym 2021/2022” zastępuje się wyrazami „W latach szkolnych 2021/2022 i 2022/2023”;

21) w art. 58:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Od dnia 24 lutego 2022 r.” zastępuje się wyrazami „Od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia 31 sierpnia 2023 r.”,

b) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Od dnia 1 września 2022 r. do dnia 31 sierpnia 2023 r. w przypadku nauczycieli języka polskiego przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku, gdy w szkole nie utworzono dodatkowego oddziału, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.”;

22) po art. 58 dodaje się art. 58a w brzmieniu:

„Art. 58a. 1. W przypadku konieczności obsadzenia stanowiska dyrektora jednostki systemu oświaty przed dniem 2 września 2022 r. organ prowadzący może:

- 1) przedłużyć powierzenie stanowiska dyrektorowi jednostki systemu oświaty, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny oraz po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej i rady szkoły lub placówki, na okres nie dłuższy niż do dnia 31 sierpnia 2023 r., jednak nie krótszy niż jeden rok szkolny, albo
- 2) powierzyć pełnienie obowiązków dyrektora jednostki systemu oświaty wicedyrektorowi, a w jednostce, w której nie ma wicedyrektora – nauczycielowi tej jednostki, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny oraz po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej i rady szkoły lub placówki, jednak nie dłużej niż do dnia 31 sierpnia 2023 r., albo
- 3) przedłużyć powierzenie pełnienia obowiązków dyrektora jednostki systemu oświaty, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny oraz po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej i rady szkoły lub placówki, jednak nie dłużej niż do dnia 31 sierpnia 2023 r.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, łączny okres pełnienia obowiązków dyrektora jednostki systemu oświaty może być dłuższy niż 10 miesięcy.

3. W przypadku jednostek systemu oświaty nowo zakładanych organ prowadzący może powierzyć stanowisko dyrektora jednostki systemu oświaty ustalonemu przez siebie kandydatowi, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny, na okres nie dłuższy niż do dnia 31 sierpnia 2023 r., jednak nie krótszy niż jeden rok szkolny.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do osoby, o której mowa w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

5. Do dnia 1 września 2022 r. nie stosuje się przepisów art. 63 ust. 13 oraz art. 63 ust. 22 w zakresie stosowania przepisów ust. 13 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.”;

23) w art. 66a:

- a) w ust. 1 po wyrazach „produktów leczniczych” dodaje się wyrazy „i wyrobów medycznych”;
- b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych przekazuje Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu tygodniowe zestawienie produktów leczniczych lub wyrobów medycznych dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przyjętych w formie darowizny lub nabytych, zawierające nazwę, numer GTIN zgodny z systemem GS1, numer serii oraz liczbę opakowań jednostkowych przyjętego lub nabytego produktu leczniczego lub wyrobu medycznego.

4. Główny Inspektor Farmaceutyczny niezwłocznie, nie później niż 48 godzin od momentu przekazania zestawienia, o którym mowa w ust. 3, dokonuje analizy wpływu ewentualnego wywozu produktów leczniczych lub wyrobów medycznych wskazanych w zestawieniu na ich dostępność na rynku krajowym i w razie ryzyka wystąpienia braku dostępności produktów leczniczych lub wyrobów medycznych będących przedmiotem tego wywozu przekazuje jej wyniki ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.”;

- c) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych może zlecić przechowywanie i transport produktów leczniczych lub wyrobów medycznych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy na podstawie umowy zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie, o którym mowa w art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, którego zakres pozwala na obrót produktami leczniczymi lub wyrobami medycznymi, takimi jak przekazane na podstawie tej umowy.

9. Zleceniobiorca świadczący usługi przechowywania i transportu produktów leczniczych lub wyrobów medycznych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 8, jest zobowiązany do:

- 1) zapewnienia prawidłowych warunków przechowywania i transportu produktów leczniczych lub wyrobów medycznych;
- 2) weryfikowania warunków transportu przyjmowanych produktów leczniczych lub wyrobów medycznych w oparciu o warunki określone przez producenta i przekazania Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych informacji o ewentualnych nieprawidłowościach, które mogą mieć wpływ na jakość tych produktów lub wyrobów;
- 3) przekazywania Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych danych niezbędnych do sporządzenia zestawienia, o którym mowa w ust. 3.”;

24) po art. 113 dodaje się art. 113a i art. 113b w brzmieniu:

„Art. 113a. 1. W roku 2022 środki Funduszu Zapasów Interwencyjnych, o którym mowa w art. 28a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2249 oraz z 2022 r. poz. 202), mogą być przeznaczone na wykonywanie zadań Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych dotyczących utworzenia rezerw strategicznych na wniosek ministra właściwego do spraw energii zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 637 i 655) w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do zmiany planu finansowego Funduszu Zapasów Interwencyjnych wymogów określonych w art. 29 ust. 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się. O dokonanych zmianach informuje się ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. W przypadku likwidacji rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, sfinansowanych ze środków Funduszu Zapasów Interwencyjnych, środki z ich sprzedaży stanowią przychód Funduszu Zapasów Interwencyjnych i są wpłacane na rachunek tego funduszu w terminie do jednego miesiąca od daty wpływu środków ze sprzedaży.

Art. 113b. 1. W roku 2022 Prezes Rady Ministrów może wydać dysponentowi Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, utworzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg (Dz. U. z 2022 r. poz. 505 i 655), wiążące polecenie dokonania wpłaty środków pieniężnych do Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, określając jej wysokość oraz termin wpłaty. Wysokość wpłaty jest określana na podstawie informacji dysponenta Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg o znanych, na dzień przekazania informacji, zobowiązaniach Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg dotyczących 2022 roku. Wysokość wpłaty nie może być wyższa niż 1500 mln zł.

2. Wpłaty środków pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią koszty Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg.

3. Środki, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych. Środki te przeznaczają się na finansowanie przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych zadań dotyczących utworzenia rezerw strategicznych na wniosek ministra właściwego do spraw energii zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do zmian w planie finansowym Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg wymogów określonych w art. 29 ust. 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się. O dokonanych zmianach informuje się ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

5. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych dokonuje wpłaty środków pieniężnych w wysokości równowartości środków otrzymanych zgodnie z ust. 1 do Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, w terminie do dnia 15 sierpnia 2023 r. Wpłata ta stanowi przychód Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg i nie może pochodzić ze środków dotacji z budżetu państwa.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1264) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30:

a) w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) przesyła, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, odciski linii papilarnych osoby, której dotyczy wniosek, do systemu centralnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a rozporządzenia 603/2013;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Organ Straży Granicznej, o którym mowa w ust. 1, może dokonać czynności, o której mowa w ust. 1 pkt 11, przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”;

2) w art. 36 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wykonując zadania, o których mowa w art. 13 ust. 1 oraz art. 18 ust. 1 i 3 rozporządzenia 603/2013, Szef Urzędu działa za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji albo korzysta z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”;

3) w art. 52:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szef Urzędu lub Rada do Spraw Uchodźców wykonują zadania, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 3 rozporządzenia 603/2013.”;

b) uchyla się ust. 3,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wykonując zadania, o których mowa w ust. 2, Szef Urzędu lub Rada do Spraw Uchodźców działają za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji albo korzystają z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”;

4) po art. 118 dodaje się art. 118a w brzmieniu:

„Art. 118a. 1. Szef Urzędu pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 27 dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami – ustanowionego do celów wymiany z właściwymi organami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących osób korzystających z ochrony czasowej.

2. Pełniąc funkcję, o której mowa w ust. 1, Szef Urzędu w szczególności:

- 1) jest właściwy do przekazywania organom innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej, do których mają zastosowanie przepisy niniejszego rozdziału;
- 2) współdziała z Komendantem Głównym Straży Granicznej przy uzyskiwaniu od organów innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o osobach korzystających z ochrony czasowej w tych państwach.”;

5) w art. 120 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w pkt 6, prowadzi Komendant Główny Policji, komendant oddziału Straży Granicznej i komendant placówki Straży Granicznej, każdy w zakresie swojego działania.”;

6) w art. 122 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Do tego celu mogą korzystać z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690, 830 i 1079) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40 w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Szkolenie finansowane przez starostę z Funduszu Pracy odbywa się w formie kursu.”;

2) w art. 40a w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „numer konta” zastępuje się wyrazami „numer rachunku bankowego”;

3) po art. 40a dodaje się art. 40b w brzmieniu:

„Art. 40b. 1. Starosta inicjuje, organizuje i finansuje z Funduszu Pracy szkolenia z języka polskiego dla bezrobotnych oraz poszukujących pracy cudzoziemców. Cudzoziemcom odbywającym szkolenie stypendium nie przysługuje. Przepisy art. 20 ust. 1, art. 33 ust. 4 pkt 3, 7, 8, ust. 4a pkt 3, art. 40 ust. 2a pkt 1 i 2, ust. 2b, ust. 2d, art. 75 ust. 1 pkt 1 i 1a, art. 76 i art. 77a stosuje się odpowiednio.

2. Należność przysługująca instytucji szkoleniowej z tytułu organizacji szkolenia dla jednego cudzoziemca za jedno szkolenie nie może przekroczyć 2000 zł. Cudzoziemiec może wziąć udział w jednym szkoleniu.

3. W uzasadnionych przypadkach starosta może zwiększyć należność przysługującą instytucji szkoleniowej z tytułu organizacji szkolenia z języka polskiego branżowego dla jednego cudzoziemca za jedno szkolenie do wysokości 3000 zł.

4. Przy dokonywaniu wyboru instytucji szkoleniowych, którym zostanie zlecone lub powierzone przeprowadzenie szkoleń, starosta jest obowiązany uwzględnić co najmniej trzy spośród poniższych kryteriów wyboru instytucji szkoleniowych do przeprowadzenia szkolenia:

- 1) jakość oferowanego programu szkolenia;
- 2) certyfikaty jakości usług posiadane przez instytucję szkoleniową;
- 3) dostosowanie kwalifikacji i doświadczenia kadry dydaktycznej do zakresu szkolenia;
- 4) dostosowanie wyposażenia dydaktycznego i pomieszczeń do potrzeb szkolenia z uwzględnieniem bezpiecznych i higienicznych warunków realizacji szkolenia;
- 5) koszty szkolenia.

5. Warunki przeprowadzenia szkolenia określa umowa zawarta przez starostę z wybraną instytucją szkoleniową.

6. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:

- 1) nazwę i zakres szkolenia;
- 2) miejsce i termin realizacji szkolenia;
- 3) liczbę uczestników szkolenia;
- 4) należność dla instytucji szkoleniowej za przeprowadzenie szkolenia z uwzględnieniem kosztu osobogodziny szkolenia;
- 5) program szkolenia;
- 6) sposób dokumentowania przebiegu szkolenia.

7. W przypadku powierzenia przeprowadzenia szkolenia instytucji szkoleniowej założonej i prowadzonej przez starostę warunki przeprowadzenia tego szkolenia określa wniosek powiatowego urzędu pracy o powierzenie przeprowadzenia szkolenia zatwierdzony przez starostę. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

8. Cudzoziemiec zakwalifikowany na szkolenie otrzymuje skierowanie na szkolenie zawierające:

- 1) nazwę powiatowego urzędu pracy wystawiającego skierowanie oraz datę wydania skierowania;
- 2) nazwę i adres instytucji szkoleniowej;
- 3) imię i nazwisko oraz numer PESEL cudzoziemca, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, i adres zamieszkania tego cudzoziemca;
- 4) nazwę, termin i miejsce realizacji szkolenia;
- 5) informację o prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w szkoleniu.

9. Cudzoziemiec, który przerwał szkolenie z własnej winy, zwraca kwotę wydatkowaną na finansowanie szkolenia w wysokości proporcjonalnej do długości szkolenia, jaka pozostała do jego zakończenia.”;

4) w art. 46 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przyznać bezrobotnemu lub poszukującemu pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia;”;

5) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. Starosta zwraca:

- 1) podmiotowi prowadzącemu dom pomocy społecznej, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 1, 66 i 1079), zwanemu dalej „podmiotem prowadzącym DPS”;
- 2) jednostce organizacyjnej wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, o której mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 447), zwanej dalej „jednostką organizacyjną WRiPZ”

– zatrudniającym skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy w domu pomocy społecznej albo w jednostce organizacyjnej WRiPZ, przez okres do 12 miesięcy, część albo całość kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej w umowie, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

2. Starosta nie dokonuje zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, podmiotowi prowadzącemu DPS albo jednostce organizacyjnej WRiPZ, które:

- 1) zalegają z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych albo wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- 2) zalegają z opłacaniem innych danin publicznych.

3. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, następuje na wniosek podmiotu prowadzącego DPS albo jednostki organizacyjnej WRiPZ, składany do wybranego powiatowego urzędu pracy.

4. Podmiot prowadzący DPS albo jednostka organizacyjna WRiPZ nie może wystąpić z wnioskiem o zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, na pracownika, który w okresie ostatnich 6 miesięcy był zatrudniony w tym domu pomocy społecznej albo w tej jednostce organizacyjnej WRiPZ.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) nazwę podmiotu prowadzącego DPS albo jednostki organizacyjnej WRiPZ, adres siedziby i miejsce prowadzenia działalności;
- 2) numer identyfikacyjny REGON, w przypadku domu pomocy społecznej, a w przypadku jednostki organizacyjnej WRiPZ – jeżeli ten numer został nadany;
- 3) numer identyfikacji podatkowej NIP, jeżeli został nadany;
- 4) oznaczenie formy organizacyjno-prawnej prowadzonej działalności oraz w przypadku domów pomocy społecznej – numer w rejestrze domów pomocy społecznej prowadzonym przez wojewodę;
- 5) liczbę bezrobotnych lub poszukujących pracy proponowanych do zatrudnienia oraz okres ich zatrudnienia;
- 6) miejsce i rodzaj prac, które mają być wykonywane przez skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy, oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje;
- 7) wysokość proponowanego wynagrodzenia dla skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy oraz wnioskowaną wysokość podlegających zwrotowi kosztów poniesionych na wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się oświadczenie o niezaleganiu w dniu jego złożenia z zapłatą wynagrodzeń pracownikom, należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz innych danin publicznych.

7. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, informuje wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku i podjętej decyzji.

8. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest nieprawidłowo wypełniony lub niekompletny, starosta wyznacza wnioskodawcy co najmniej 7-dniowy termin na jego uzupełnienie. Wniosek nieuzupełniony we wskazanym terminie pozostawia się bez rozpatrzenia.

9. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, starosta zawiera z podmiotem prowadzącym DPS albo jednostką organizacyjną WRiPZ umowę określającą w szczególności:

- 1) liczbę bezrobotnych lub poszukujących pracy oraz okres, na jaki zostaną zatrudnieni;
- 2) rodzaj i miejsce wykonywanych prac oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje bezrobotnych lub poszukujących pracy;
- 3) terminy i wysokość podlegających zwrotowi przez starostę kosztów poniesionych z Funduszu Pracy na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne;
- 4) obowiązek informowania starosty o każdym przypadku wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym lub poszukującym pracy oraz o zmianach w zawartej z bezrobotnym lub poszukującym pracy umowie o pracę;
- 5) obowiązek zwrotu uzyskanej pomocy na warunkach określonych w ustawie, w przypadku nieutrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez wymagany okres.

10. Podmiot prowadzący DPS albo jednostka organizacyjna WRiPZ są obowiązane do utrzymania w zatrudnieniu skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy przez okres wynikający z umowy, o której mowa w ust. 9. Przepisy art. 51 ust. 8 i 9 stosuje się odpowiednio.

11. Niewywiązanie się z warunków, o których mowa w ust. 4 i 10, lub naruszenie innych warunków umowy powoduje obowiązek zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanych środków od dnia otrzymania pierwszego zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

12. Pomoc, o której mowa w ust. 1, stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.”;

6) w art. 59b w ust. 1 po wyrazach „art. 57 ust. 1, 2 i 4” dodaje się przecinek i wyrazy „art. 57a ust. 1”;

7) w art. 76:

a) w ust. 2 w pkt 4 po wyrazach „określonym w” dodaje się wyrazy „art. 40b ust. 9”;

b) ust. 9d otrzymuje brzmienie:

„9d. Przepis ust. 9c stosuje się odpowiednio do zapłaty odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu grantu, świadczenia aktywizacyjnego, zwrotu kosztów, o których mowa w art. 57a ust. 1, refundacji, o której mowa w art. 60c, oraz dofinansowania, o którym mowa w art. 60d.”;

- 8) w art. 108 w ust. 1:
- a) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
„9a) kosztów szkolenia, o którym mowa w art. 40b ust. 1;”;
 - b) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:
„19a) zwrotu kosztów poniesionych przez podmiot prowadzący DPS albo jednostkę organizacyjną WRiPZ z tytułu zatrudnienia bezrobotnych lub poszukujących pracy, o których mowa w art. 57a ust. 1;”;
 - c) w pkt 63 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 64 w brzmieniu:
„64) kosztów szkolenia, o których mowa w art. 22i ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.⁴⁾).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2022 r. poz. 1324) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3a w ust. 1:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) imię, nazwisko, datę urodzenia, obywatelstwo oraz numer PESEL dziecka, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;”;
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) imiona, nazwiska, daty urodzenia, obywatelstwo oraz numery PESEL rodziców, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;”;
- 2) w art. 27 w ust. 4:
- a) w pkt 11 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:
„ca) obywatelstwo;”;
 - b) w pkt 12 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:
„ca) obywatelstwo;”;
- 3) w art. 46 w ust. 2:
- a) w pkt 9 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:
„ca) obywatelstwo;”;
 - b) w pkt 10 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:
„ca) obywatelstwo;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354 oraz z 2022 r. poz. 91, 583, 830 i 835) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 77 ust. 11 otrzymuje brzmienie:
„11. Minister właściwy do spraw zagranicznych może określić, w drodze rozporządzenia, zawody, rodzaje umów, na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzone wykonywanie pracy, lub rodzaje działalności podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 459 i 830), w przypadku których obowiązuje przyjmowanie wniosków o wydanie wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5–6, poza kolejnością. Określając te zawody, minister właściwy do spraw zagranicznych może również wskazać państwa, w których wnioski o wydanie wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5–6, są przyjmowane od obywateli tych państw poza kolejnością.”;
- 2) w art. 77b ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane w wysokości odpowiadającej opłacie konsularnej za wydanie wizy określonej dla indywidualnego przypadku, chyba że w państwie przyjmującym obywatel państwa, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 79a ust. 6 i 7 niniejszej ustawy, z uwagi na zobowiązania międzynarodowe lub przepisy wydane na podstawie art. 119 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne nie jest zobowiązany do ich uiszczenia.”;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 682, 683, 684, 830, 930, 1002, 1087 i 1383.

3) w art. 79a ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W postępowaniu w sprawie wydania wizej krajowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zagranicznych może korzystać z pomocy przedsiębiorcy, który prowadzi działalność obejmującą czynności, których dokonują usługodawcy zewnętrzni, o których mowa w art. 43 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, lub który posiada rozbudowaną sieć punktów obsługi ludności na terenie kraju i podejmie się prowadzenia działalności obejmującej czynności określone w art. 43 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego.

3. Do zamówień publicznych niezbędnych do zapewnienia pomocy przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, z późn. zm.⁵⁾) ani przepisów ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2021 r. poz. 541).”;

4) w art. 299 w ust. 8 po wyrazach „z niniejszej ustawy” dodaje się wyrazy „lub z innych ustaw”;

5) w art. 302 w ust. 3 po wyrazach „z niniejszej ustawy” dodaje się wyrazy „lub z innych ustaw”;

6) w art. 449 w ust. 2 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) rejestru, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

7) w art. 450:

a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 449 ust. 2 pkt 1–12, 16, 17 i 19” zastępuje się wyrazami „art. 449 ust. 2 pkt 1–7, 8–12, 16, 17 i 19”;

b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 449 ust. 2 pkt 1–12, 16 i 19” zastępuje się wyrazami „art. 449 ust. 2 pkt 1–7, 8–12, 16 i 19”;

8) w art. 451 w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 449 ust. 2 pkt 1–12 i 16” zastępuje się wyrazami „art. 449 ust. 2 pkt 1–7, 8–12 i 16”;

9) w art. 452 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Szefa Urzędu, z wyłączeniem rejestrów, o których mowa w art. 449 ust. 2 pkt 7a, 13 i 14;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 83 w ust. 3b w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8–10 w brzmieniu:

„8) remontu lub naprawy urządzeń wchodzących w skład instalacji odnawialnego źródła energii, niezwiązanych z pracami konserwacyjnymi wynikającymi z dokumentów technicznych tych urządzeń, których wytwórca, zachowując należyta staranność, nie był w stanie przewidzieć;

9) nagłej i nieplanowanej zmiany ilości i jakości wytwarzanego biogazu w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów lub biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, której wytwórca, zachowując należyta staranność, nie był w stanie przewidzieć;

10) zmiany ilości i jakości wytwarzanego biogazu w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz inny niż biogaz, o którym mowa w pkt 9, w tym biogaz rolniczy, która została spowodowana zaburzeniem procesów biologicznych spowodowanych czynnikami niezależnymi od wytwórcy, których wytwórca, zachowując należyta staranność, nie był w stanie przewidzieć.”;

2) po art. 184i dodaje się art. 184j w brzmieniu:

„Art. 184j. Dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w okresie od dnia 1 sierpnia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. nie stosuje się obowiązku, o którym mowa w art. 60a ust. 2 i 2a.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082 oraz z 2022 r. poz. 655, 1079 i 1116) w art. 165:

1) w ust. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Osoby niebędące obywatelami polskimi, podlegające obowiązkowi szkolnemu lub obowiązkowi nauki, które nie znają języka polskiego albo znają go na poziomie niewystarczającym do korzystania z nauki, mają prawo do dodatkowej, bezpłatnej nauki języka polskiego nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy.”;

2) w ust. 9 wyrazy „12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „24 miesięcy”;

3) w ust. 14 skreśla się wyrazy „szkołach sportowych, szkołach mistrzostwa sportowego.”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1598, 2054 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 25, 872 i 1079.

Art. 8. 1. W okresie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podmioty, które zapewniały zakwaterowanie i wyżywienie obywatelom Ukrainy nieposiadającym numeru PESEL, mogą składać wnioski o świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, obejmujące okres przed dniem 30 kwietnia 2022 r. Wnioski składa się na formularzu według wzoru wniosku o świadczenie pieniężne za zapewnienie zakwaterowania i wyżywienia obywatelom Ukrainy przybywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z działaniami wojennymi, obowiązującego przed dniem 30 kwietnia 2022 r.

2. Wniosek o świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, obejmujący okres, w którym zapewniano zakwaterowanie i wyżywienie obywatelowi Ukrainy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, składa się w terminie do dnia 31 lipca 2022 r.

3. Wnioski złożone z uchybieniem terminów, o których mowa w ust. 1 i 2, pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 9. Do powiadomień, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 10. 1. Podmiot powierzający wykonywanie pracy obywatelowi Ukrainy, który w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do 14. dnia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie dopełnił obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, może dokonać tego powiadomienia w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Uznaje się, że obywatel Ukrainy był uprawniony do wykonywania pracy w okresie objęcia go ubezpieczeniem społecznym lub ubezpieczeniem społecznym rolników albo w okresie następującym po dokonaniu zgłoszenia umowy o dzieło, o której mowa w art. 36 ust. 17 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1009, 1079, 1115 i 1265).

3. Z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, może skorzystać tylko podmiot powierzający wykonywanie pracy obywatelowi Ukrainy, który zgłosił obywatela Ukrainy do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w związku z powierzeniem mu pracy.

Art. 11. Okręgowa izba lekarska, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 1342), albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych, o której mowa w art. 2 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 628), może w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożyć wniosek o dofinansowanie kosztów szkolenia, o których mowa w art. 22i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczętego w okresie po dniu 23 lutego 2022 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepis art. 22i ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 12. Szkolenie, o którym mowa w art. 40 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3, rozpoczęte w okresie po dniu 23 lutego 2022 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, może odbywać się zgodnie z art. 40 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. Podmioty prowadzące żłobki lub kluby dziecięce uzupełniają dane w sposób, o którym mowa w art. 35 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy zmienianej w art. 4, w zakresie danych określonych w art. 27 ust. 4 pkt 11 lit. ca i pkt 12 lit. ca ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za miesiąc następujący po miesiącu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający dzień wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających stosowanie przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 4 lit. b i c.

Art. 15. Podmioty zatrudniające dziennego opiekuna oraz osoby, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 4, uzupełniają dane w sposób, o którym mowa w art. 47a ustawy zmienianej w art. 4, w zakresie danych określonych w art. 46 ust. 2 pkt 9 lit. ca i pkt 10 lit. ca ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za miesiąc następujący po miesiącu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 10 lit. a i b oraz art. 6 pkt 1, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 11 oraz pkt 13 lit. a, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 24 lutego 2022 r.;
- 3) art. 1 pkt 17 oraz art. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2022 r.;
- 4) art. 3 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 4 czerwca 2022 r.;
- 5) art. 6 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2022 r.